

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Одлуком Изборног већа Факултета политичких наука Универзитета у Београду на 5. седници одржаној 26.02.2015. године одређени смо у Комисију за припрему извештаја за избор у звање једног ванредног или редовног професора за ужу научну област политиколошко-социолошке студије.

Комисија је размотрила конкурсни материјал и има част да достави Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о конкурс

На конкурс за избор ванредног, односно редовног професора за ужу научну област Политиколошко - социолошке студије, објављен у националној публикацији Послови број 612 од 11.03 2015. пријавио се само један кандидат - ванредни професор Факултета политичких наука у Београду др Зоран Стојиљковић.

2. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И АКАДЕМСКА КАРИЈЕРА

Др Зоран Стојиљковић је рођен 25. јуна 1953, у Пожеги, Србија. Основну школу и Једанаесту београдску гимназију завршио је у Београду. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду, априла 1977, са просечном оценом 9,39. На магистарским студијама Факултета политичких наука је 1986. године стекао назив магистра политичких наука, одбранивши магистарску тезу „Субјективитет радничке класе у савременом југословенском друштву“.

Докторирао је на истом факултету, марта 2006 године, одбранивши дисертацију „Партијски систем Савезне републике Југославије“, пред комисијом у саставу: проф.др Вучина Васовић, председник, проф.др Владимир Гоати, члан и проф.др Вукашин Павловић, као ментор. За доцента на Факултету политичких наука, на предмету Политика социологија савременог друштва изабран је маја 2006. године, а за ванредног професора новембра 2010. године. Од школске 2009/2010 године ангажован је и као наставник на предметима Партије и избори, Политичка социологија и Јавне политике на Факултету политичких наука у Подгорици.

Стојиљковић је члан председништва Удружења за политичке науке Србије и члан редакције часописа "Нова српска политичка мисао". Након избора у звање ванредног професора, др Зоран Стојиљковић објавио је две ауторске књиге - Србија у лавиринтима транзиције (2011) и Држава и корупција (2013), приредио и написао две трећине текстова за уџбеник Политичка социологија савременог друштва (2014), самостално уредио или био коуредник 10 зборника радова (Препоруке за измену изборног законодавства, Политичке групације у Европи, Политичке странке и законодавна активност НС РС, Лавиринт транзиције, Зашто гласам, како гласам, ако уопште гласам, Јавне политике у изборној понуди, Синдикати и политика, Левица у посткризном контексту, (Не)демократско редизајнирање политичких партија у Србији,

Изборне понуде и резултати- Европски и избори у Србији 2014. године,), објавио 12 монографских радова у обиму дужем од 20 страна, односно објавио укупно 52 научна и стручна рада у зборницима и часописима.

Публиковани научни радови проблемски и дисциплинарно припадају областима политичке социологије савременог друштва, теорији савремене државе, партијама и партијским и изборним системима, као и проблемском истраживању синдиката и цивилног друштва - научним дисциплинама у чијем извођењу на Факултету политичких наука Стојиљковић учествује.

У фокусу његовог академског и ширег друштвеног ангажовања налазе се посебно конфликти у "тешким" транзиционим друштвима попут Србије, партије и партијски системи и њихова трансформација, синдикати и социјални дијалог, корупција у политици, као и друштвени покрети и иницијативе.

Поред тога Стојиљковић је у јавности препознат као прецизан и објективан политички аналитичар који је дао бројне интервјуе и изјаве и објавио десетине критичких текстова у штампаним медијима и стручној периодици.

3. ОБЈАВЉЕНИ РАДОВИ

3.1 РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ ПРЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

а) монографије

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Партијски систем Србије, (Библиотека Друштвена мисао, Едиција Начела политике, књ.18). 2. измењено и допуњено изд. Београд: Службени гласник, 2008. 531 стр., табеле. ISBN 978-86-519-0009-2.
м43

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Конфликт и/или дијалог : огледи о синдикатима, транзицији и демократији. Београд: Факултет политичких наука: Свисс Лабоур Ассистанце, 2008. 391 стр., граф. прикази, табеле. ISBN 978-86-84031-29-9.
м43

МАРКОВИЋ, Брана, СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјалдемократија и социјалдемократске странке : у две свеске. Св. 2, (Едиција Политичке фамилије, Идеологије и странке, књ. 2). Београд: Службени гласник, 2007. 151 стр.
м43

МАРКОВИЋ, Брана, СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјалдемократија и социјалдемократске странке : у две свеске. Св. 1, (Едиција Политичке фамилије, Идеологије и странке, књ. 2). Београд: Службени гласник, 2007. 169 стр.
М43

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран, РИСТИЋ, Зоран. Изградња социјалног партнерства у циљу стављања у функцију вишкова производних капацитета, опреме и радника. Изд. 1. Београд: УГС Независност, 2008. 136 стр., табеле, граф. прикази. ISBN 978-86-7430-020-6.
М43

2) поглавља у књигама или чланци

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Политичке партије и политичка партиципација : случај Србија. Годишњак Факултета политичких наука, 2007, год. 1, бр. 1, стр. 199-217. М51

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. "Статус" демократије и претпоставке и услови њеног укоренивања и консолидације у Србији. Годишњак Факултета политичких наука, 2008, стр. 73-92. М24

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјалдемократија и политичке странке Србије. У: ЛУТОВАЦ, Зоран (ур.), Идеологија и политичке странке у Србији. Београд: Friedrich Ebert Stiftung: Факултет политичких наука: Институт друштвених наука, 2007, стр. 113-154. М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјална кохезија и социјални дијалог у временима кризе : (Прилози истраживању социјалне кохезије и социјалног капитала). У: ПАВЛОВИЋ, Вукашин (ур.), ОРЛОВИЋ, Славиша (ур.). Београд, демократска метропола. Београд: Универзитет, Факултет политичких наука: Центар за демократију Факултета политичких наука, 2009, стр. 217-239. М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјални расцепи и линије политичких подела у Србији. У: ЛУТОВАЦ, Зоран (ур.), Политичке странке и бирачи у државама бивше Југославије. Београд: Friedrich Ebert Stiftung: Институт друштвених наука, 2006, 2006, стр. 9-39. М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Демократија (још) не станује овде. У: ЛУТОВАЦ, Зоран, Демократија у политичким странкама Србије. Београд: Friedrich Ebert Stiftung: Институт друштвених наука, 2006, стр. 121-141. М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Србија и европски социјални модел(и). У: ЛУТОВАЦ, Зоран, Политичке странке у Србији и Европска унија. Београд: Friedrich Ebert Stiftung: Факултет политичких наука, 2007, стр. 179-210. М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Карактер и функције државе. У ПАВЛОВИЋ, Вукашин (ур.), СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран (ур.). Савремена држава : структура и социјалне функција. Београд: Факултет политичких наука, Центар за демократију: Konrad Adenauer Stiftung, 2010, 2010, стр. 51-111; ISBN 978-86-84031-44-2 М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Карактер и логика корупције. У ПАВЛОВИЋ, Вукашин (ур.), СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран (ур.). Савремена држава : структура и социјалне функција. Београд: Факултет политичких наука, Центар за демократију: Konrad Adenauer Stiftung, 2010, 2010, стр 199-231; ISBN 978-86-84031-44-2 М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Социјални дијалог у Србији. У: АНДРИЋ, Ђеданка (ур.). Истраживање Актери социјалног дијалога: капацитети и ставови запослених о транзицији и социјалном дијалогу : пројекат Подршка социјалном дијалогу у Србији. Београд: СЛА-Београд, 2008, стр. 32-38.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Изборна апстиненција. У: ГОЛУБОВИЋ, Загорка (ур.). Политика и свакодневни живот. 3, Пробуђене наде - изневерена очекивања. Београд: Фондација Хеинрих Бёлл, Регионални уред за Југоисточну Европу, 2007, стр. 87-100.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Грађани Србије и демократија : између неповерења и незадовољства и условне и орочене подршке. У: ЛУТОВАЦ, Зоран (ур.), Бирачи и апстиненти у Србији. Београд: Friedrich Ebert Stiftung: Факултет политичких наука: Институт друштвених наука, 2007, стр. 9-61.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Изборне коалиције и процес формирања власти у Србији (1990-2008). У: МИХАИЛОВИЋ, Срећко (ур.). Око избора 17 : (Парламентарни избори у Републици Србији, 11. мај 2008. године). Београд: Центар за слободне изборе и демократију, 2008, стр. 103-165.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Новац и Политика. У: МИЛОСАВЉЕВИЋ, Миодраг (ур.). Финансирање политичких партија : између норме и праксе. Београд: Центар за слободне изборе и демократију ЦеСИД, 2008, стр. 41-67.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран, ВУЈОВИЋ, Златко, УЉАРЕВИЋ, Далиборка. Корупција у образовању у Црној Гори : резултати истраживања. У: Борба против корупције у образовању : како направити корак напријед? : Црна Гора : извјештај 2009. Подгорица: Центар за мониторинг ЦЕМИ: Центар за грађанско образовање, 2010, стр. 77-215.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Карактер и логика корупције. У: СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран, ВУЈОВИЋ, Златко, СЕЛИЋ, Ана, ТОМОВИЋ, Николета. Реформа анти-корупцијских институција у Црној Гори : како систем учинити ефикаснијим?. Подгорица: Центар за мониторинг - ЦЕМИ, 2010, 2010, стр. 11-26.

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Корупција у Црној Гори : Резултати истраживања. У: СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран, ВУЈОВИЋ, Златко, СЕЛИЋ, Ана, ТОМОВИЋ, Николета. Реформа анти-корупцијских институција у Црној Гори : како систем учинити ефикаснијим?. Подгорица: Центар за мониторинг - ЦЕМИ, 2010, 2010, стр. 89-108

М45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Партиес анд Политицал Партиципатион ин Себиа. У: ГРАБОВ, Карстен (ур.). Партиес анд демоцрацу : тхе КАС демоцрацу репорт 2007, (Тхе КАС демоцрацу репорт, 2007). Бонн: Боувиер, 2007, стр. 236-259.

M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Изборне коалиције и процес формирања власти. У: МИЛОЈЕВИЋ, Алекса (ур.). Избори и изборне коалиције : зборник радова : савјетовање одржано 29.06.2006. године у Сарајеву, а 30.06.2006. године у Бања Луци. Бијељина: Институт за друштвене и економске студије, 2006, стр. 43-63.
M33

4) Објављени радови националног значаја

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. За и против социјалне државе. У: ПАВЛОВИЋ, Вукашин (ур.), СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран (ур.). Савремена држава. Београд: Konrad Adenauer Stiftung: Факултет политичких наука, Центар за демократију, 2008, 2008, стр. 27-63.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Цивилно друштво и консолидовање демократије. У: ПАУНОВИЋ, Жарко (ур.), МИХАИЛОВИЋ, Срећко. Будућност цивилног друштва у Србији. Београд: Миленијум - Центар за развој грађанског друштва, 2007, стр. 23-39.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Цивилно друштво и консолидовање демократије. У: ПАУНОВИЋ, Жарко, ПАВЛОВИЋ, Вукашин, СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран, МИХАЈЛОВИЋ, Срећко. Будућност цивилног друштва у Србији. 2. измењено и допуњено изд. Београд: Центар за развој грађанског друштва Миленијум, 2009, стр. 21-45.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Како смо најзад дошли до Устава. У: МИХАИЛОВИЋ, Срећко (ур.). Око избора 14 : (уставни референдум, 28. и 29. октобар 2006. године). Београд: Центар за слободне изборе и демократију, 2007, стр. 9-21.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Шта су нам донели Јовандањски избори. У: МИХАИЛОВИЋ, Срећко (ур.). Око избора 15 : парламентарни избори у Републици Србији, 21. јануара 2007. Београд: Центар за слободне изборе и демократију, 2007, стр. 23-42.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Председнички избори као институционализовани и стилизовани политички конфликти. У: МИХАИЛОВИЋ, Срећко (ур.). Председнички избори 2008 : околности и резултат, (Едиција Избори, књ. 2). Београд: Службени гласник: Центар за слободне изборе и демократију, 2008, стр. 21-41.
M45

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Хоће ли криза изнедрити демократску левицу у Србији?. У: МЛАДЕНОВИЋ, Ивица (ур.), ТИМОТИЈЕВИЋ, Милена (ур.). Пробудити сан : разговори о левици у Србији, Скуп Изазови и перспективе савремене левнице у Србији, Бг, 30. мај у простору Центра за културну деконтаминацију, Београд: Friedrich Ebert Stiftung, 2009, стр. 60-72.
M63

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Партије у парламенту. У: ПАВЛОВИЋ, Вукашин (ур.), ОРЛОВИЋ, Славиша (ур.). Дилеме и изазови парламентаризма. Београд: Konrad Adenauer Stiftung: Факултет политичких наука, 2007, 2007, стр. 105-128.
М63

СТОЈИЉКОВИЋ, Зоран. Изборни инжењеринг и трансформисање партијског система. У: МИХАИЛОВИЋ, Срећко. Како до бољег изборног система. Београд: Социјалдемократски клуб: Центар за слободне изборе и демократију, 2006, стр. 11-31.
М63

3. 2. Радови објављени након избора у звање ванредног професора

Стојиљковић, Зоран (2010) Прилог истраживању социјалног капитала,стр 77-97, у: Годишњак ФПН,број 4, Београд, ИСЧН 1820-6700, COBISS.SR-ID145774604
М51

Стојиљковић, Зоран (2010)Србија пред изазовом промена, стр.33-65, у : Квалитет политичких институција, ФПН, Центар за демократију, Београд, ISBN 978-86-84031-46-0,COBISS.SR-ID181041932
М45

Стојиљковић, Зоран (2010)Синдикати и запослени у раљама транзиције и кризе, стр.149-165, у: Како грађани Србије виде транзицију, ФЕС, ЦССД,ЦеСИД,Београд, ISBN 978-86-83767-28-1,COBISS.SR-ID180668172
М45

Стојиљковић, Зоран (2010) Социјални дијалог и консолидовање демократије ,стр.5-25 у Социјални дијалог, УГС Независност , ISCOD, Београд, ISBN 978-86-7430-025-1
М45

Стојиљковић, Зоран (2010) Социјални дијалог у Србији - разлози прескромних учинака, у Социјални дијалог, УГС Независност, ISCOD, Београд, ISBN 978-86-7430-025-1 стр.25-53
М45

Стојиљковић Зоран (2010)Будућност социјалног дијалога, стр. 53-85, у : Социјални дијалог, УГС Независност,ISCOD, Београд, ISBN 978-86-7430-025-1
М45

Стојиљковић Зоран (2010) Политика и новац, у : Препоруке за измену изборног законодавства у Србији(ур. Зоран Стојиљковић и Душан Спасојевић), стр. 75- 89, НДИ, Београд, ISBN 978-86-914557-0-5; COBISS.SR-ID184296460,
М45 – М49

Стојиљковић Зоран (2010)Политичке фамилије у европском парламенту, стр 101-251
Политичке групације у Европи(ур. Гордана Пилиповић и Зоран Стојиљковић) КАС,

ЕПУС , Београд, 2011, ISBN 978-86- 86661-52-4; COBISS.SR-ID184501004
M45

Стојиљковић Зоран (2010) Партијска сцена Србије , стр. 273-307, у Политичке групације у Европи(ур. Гордана Пилиповић и Зоран Стојиљковић) КАС, ЕПУС , Београд, 2011, ISBN 978-86- 86661-52-4; COBISS.SR-ID184501004
M45 – M49

Стојиљковић Зоран (2011) Социјални расцепи и поље политике, стр. 71-105, у : Партије и избори - 20 година (ур. Славиша Орловић), ФЕС-ФПН, Београд, ISBN 978-86-8403-49-7; COBISS.SR-ID182789900,
M44

Стојиљковић Зоран (2011)Социјални дијалог и криза и /или криза дијалога, стр. 13-18, у Анализа политике, јун 2011, ISSN 2217-6233; COBISS.SR-ID184942348,
M53

Стојиљковић Зоран (2011) Србија у лавиринтима транзиције, стр. 493, Службени гласник, Београд, 2011, ISBN 987- 86-519- 0816-6; COBISS.SR-ID182609932,
M43

Стојиљковић Зоран (2011)Карактер и логика корупције,стр. 25-37, у Изазови европских интеграција, ИССН 1820-9459, COBISS 1511881740,
M51

Стојиљковић Зоран (2011) Serbia in The Party LABirynth in Serbian Political Thught, year3, vol. 3, NO 1, str. 87-110. ISSN1450-5460 UDC316.752:329(497.11) ,
M24

Стојиљковић Зоран (2011) Идеологије , европски политички простор и Србија , стр. 105-119, у: Годишњак Факултета политићких наука бр.6 , Београд, 2011, ИССН 1820 – 6700,
M 51

Стојиљковић Зоран (2011) Демократија под упитником, стр. 81- 101, у : Домети транзиције од социјализма ка капитализму, ФЕС, Београд, 2011, ISBN 978-86- 83757- 31 -1, COBISS SR ID 184269836,
M61

Стојиљковић Зоран (2012)Корупција у образовању, стр. 8-48 у. Борба против корупције у образовању-Црна гора: Извештај за 2011.годину, Цеми, Центар за грађанско образовање, Подгорица, ISBN 978-86-85547-32-4, COBISS.CG.ID 0368400
M45

Стојиљковић Зоран (2012) Финансирање изборних активности,стр. 103-117, у: Политички живот, број 5, Београд, ISSN 2217-7000, COBISS.SR-ID186943756,

M53

Стојиљковић Зоран (2012) Партнерством до демократских промена, стр.127-151, у: Синдикати у медијима, ФЕС, Центар за развој синдикализма, Београд, ISBN 978-86 89167-00-9, COBISS.SR-ID190727692 – M45

Стојиљковић Зоран (2012) Антикоруптивно законодавство, у: Политичке странке и законодавна активност Народне Скупштине Републике Србије, (ур. Зоран Стојиљковић, Јелена Лончар И Душан Спасојевић), УНДП, ФПН, Центар за демократију, ISBN 978-86 – 84031-53-4, COBISS.SR-ID190045452, M45 – M49

Стојиљковић Зоран (2012) Ђурђевдански избори 2012.године – Коалиционе игре и игрице око власти, стр. 27- 47 у: Око избора 18, НДИ, ЦеСИД, Београд, ISBN 978-86 .83491-52-О, COBISS 193457164 M45

Стојиљковић Зоран (2012) Има ли светла на крају транзиционог тунела, стр. 229-247, у Лавиринт транзиције (ур. Зоран Стојиљковић), ФЕС, ФПН, Центар за демократију, ISBN 978-86 -83767-34-2, COBISS.SR-ID191489036 M45 – M49

Стојиљковић Зоран (2012) Изборна одлука, стр.19-33, у: Зашто гласам како гласам ако уопште гласам, (ур. Зоран Стојиљковић), ФЕС, ФПН, Центар за демократију, Београд, ISBN 978-86- 83767-35-9, COBISS.SR-ID193186572 M45 – M49

Стојиљковић Зоран (2012) Изборна обећања и постизборна реалност: Јавне политике у изборној понуди у Србији, стр 9-31 у Јавне политике у изборној понуди, (ур. Гордана Пилиповић и Зоран Стојиљковић), КАС, ФПН, Центар за демократију, Београд, ISBN 878-86 – 86661-58-6, COBISS.SR-ID194175500 M45

Стојиљковић Зоран (2012) Поглед у будућност : Функционисање коалиционе власти и фактори (не)стабилности владе, стр. 93-115, у Јавне политике у изборној понуди, (ур. Гордана Пилиповић и Зоран Стојиљковић), КАС, ФПН, Центар за демократију, Београд, ISBN 878-86 – 86661-58-6, COBISS.SR-ID194175500 M45 – M49

Стојиљковић Зоран (2012) Алиса у земљи чуда. Синдикати у минском пољу политике, стр. 89- 109, у: Синдикати и политика (ур. Срећко Михаиловић и Зоран Стојиљковић), Службени гласник – Центар за развој синдикализма, ISBN 978-86-519-1580-5, COBISS.SR-ID194900236 M45 - M49

Стојиљковић, Зоран (2012) Изборна обећања и постизборна реалност: Избори у Србији

2012.године , стр.81-99, Политичке перспективе, ФПН Београд, ФПЗ Загреб, ISSN 2217-561X, COBISS.SR-ID183446540
м53

Стојиљковић Зоран (2012) Политички капитал и култура (не) поверења : случај Србија , стр 161-181, у: Држава и трансформација власти , ФПН, Београд, ISBN 978-86- 84031-52-7 , COBISS.SR-ID188358668,
м33

Стојиљковић Зоран (2013) Political Capital and Identities of Serbian Citisens, in US and them: Symbolic Divisions in Western Balkan Societies, University of Belgrade, Institutte for Psilosophy and SOcial Theory, ISBN 978-86-89079-03-6, COBISS.SR-ID199226124,
м33

Стојиљковић, Зоран (2012) Финансирање изборних активности, стр.155-169, у : Избори и формирање Владе у Србији 2012. (ур.Славиша Орловић), Чигоја штампа, Београд, ISBN 978-86 84031-55-8, COBISS SR ID 195587596
М45

Стојиљковић, Зоран (2012) Serbia between Electoral Authoritarianism and Consolidatetd democracy, Serbian Political Thought, Year 4 Vol 5, No 4, str. 5-21. ISSN 1450-5460 UDC 321.7(497.11),
м24

Стојиљковић Зоран (2013), Држава и корупција, стр.394, Чигоја штампа, Београд, ISBN 978-86-7558-968-6, COBISS SR ID 198239500
м43

Стојиљковић, Зоран (2013) Корупција и слаба држава , Филозофија и друштво, Београд, 1/2013, УУ ISSN 0353- 5738,
м24

Стојиљковић Зоран (2013) Улога парламента у редуковању корупције и подруштвљавању представничке демократије, у: Искушења парламентаризма, (ур: Славиша Орловић) Фес, Београд, 2013. стр, 145-157, ISBN 978-86-83767-45-8 (ФЕ С) COBISS.SR-ID203834636
м61

Зоран Стојиљковић, Душан Спасојевић, Јелена Лончар (2013) Изборна понуда и идеолошко профилисање странака у Србији, у Српска политичка мисао 2/2013, стр.135 – 150,
М24

Зоран Стојиљковић (2013), Левица у Србији: недостајуће претпоставке , стр. 109 – 123, у : Левица у посткризном контексту (ур. Зоран Стојиљковић), ФЕС, Београд, ISBN 978 – 86 – 83767 -44 – 1, COBISS ID 203037964,
М45 –м49

Стојиљковић, Зоран и Спасојевић, Душан (2013), Теоријско-методолошки оквир за изучавање страначких програма и унутар-страначке демократије у Србији у (Не)демократско редизајнирање политичких партија у Србији, Стојиљковић, Пилиповић, Спасојевић (ур), Београд: Konrad Adenauer Stiftung. Стр: 5-24. ISBN 978-86-86616-69-2
M45 –m49

Стојиљковић, Зоран и Спасојевић, Душан (2013), Програмске позиције и унутарстраначки односи странака у Србији након избора 2012. у (Не)демократско редизајнирање политичких партија у Србији, Стојиљковић, Пилиповић, Спасојевић (ур), Београд: Konrad Adenauer Stiftung, стр.441-462. ISBN 978-86-86616-69-2
M45 –m49

Стојиљковић Зоран (2014) Политичка социологија савременог друштва, Завод за уџбенике, Београд, стр. 608, ISBN 978-86-17 18785-7, COBISS.SR-ID207532300
M43

Стојиљковић Зоран (2014) Изборна обећања и постизборна реалност: јавне политике у изборној понуди, стр. 21-45: Изборне понуде и резултати- Европски избори и избори у Србији 2014. године, КАС, ФПН, Београд, ISBN 978-86- 86661-75-3, COBISS.SR-ID211706636
M45

Стојиљковић Зоран (2014)Избори за европски парламент 2014. године, str. 121-153 у Изборне понуде и резултати- Европски избори и избори у Србији 2014. године, КАС, ФПН, Београд, ISBN 978-86- 86661-75-3, COBISS.SR-ID211706636
M45

Зоран Стојиљковић и Душан Спасојевић (2014), Наредни корак: истраживање степена, квалитета и обима остваривања изборних обећања , стр. 85-121, у : Изборне понуде и резултати- Европски избори и избори у Србији 2014. године, КАС, ФПН, Београд, ISBN 978-86- 86661-75-3, COBISS.SR-ID211706636
M45 –m49

Зоран Стојиљковић и Ивица Младеновић (2014), "Социјалдемократска левица у Србији: актери и могућности, Српска политичка мисао, 3/ 2014, год. 21, вол 45, стр.11-32 ,
M24

Стојиљковић Зоран (2014) Синдикати и организације цивилног друштва: Како до ефективне стратегије деловања". У: Михаиловић, Срећко (прир). Синдикати и цивилно друштво. Београд: Дан Граф и Центар за развој синдикализма. стр. 27-44. ISBN 978-86-83517-85-5 COBISS ID 209482764
M45

Стојиљковић Зоран (2014) Изазови и шансе левике, стр. 173- 187, у : Политика: наука и професија, ФПН, Београд, ISBN 978-86-84031-63-3,

M33

Стојиљковић Зоран, Спасојевић Душан (2014), Political Capital of Serbian Citisens between indetification with leaders and everyday indifference у Encouter of culutres book of abstrats, Нови Сад: Филозофски Факултет.

ISBN 978-86-6065-287-6

M34

Стојиљковић Зоран (2014) Изборни резултати 2014. године , стр, 10 -28, у Око избора 19 - парламентарни избори у Србији 16. марта 2014. године, Цесид, НДИ, Београд, ISBN 978-86-83491-55-1

M45

Стојиљковић Зоран (2014) Новац и избори, стр.28-50 у : Око избора 19 - парламентарни избори у Србији 16. марта 2014. године, Цесид, НДИ, Београд, ISBN 978-86-83491-55-1

M45

Стојиљковић Зоран (2014) Политичко поверење, стр. 87-106, у : Око избора 19 - парламентарни избори у Србији 16. марта 2014. године, Цесид, НДИ, Београд, ISBN 978-86-83491-55-1

M45

Стојиљковић Зоран (2014) Политичка корупција и антикоруптивне јавне политике, у Јавне политике, Институт Алтернатива, Подгорица, децембар 2014., стр. 18-33, ISBN 978-9940-533-44-1, COBISS CG ID 26430480

M45

Стојиљковић Зоран (2014) Политичка и изборна сцена Црне Горе, у: Избори и изборни програми 2012 : суштина или форма , ЦГО, Подгорица, стр. 16 - 50

M45

Стојиљковић Зоран (2015) Корупција и слаба држава у : Медитерански политиколошки дијалози, Зборник са међународне конференције, Бар, 2012, ФПН, Подгорица, 2015, ISBN 978-9940-9102-6-6

COBISS CG ID 26732560,

M33

52 јединица

49 радова

2 монграфије

1 уџбеник

Врста научног резултата	остварен резултат	укупно бодова

M10+M20+M31+M32+M33 +M41+M42+M43+M44+M45 +M51+M52+M60	5м 24 – 20 4 м33 - 4 1 м34 – 0.5 3м 43 -9 1 м 44 - 2 30м 45 -45 3 М 51 – 9 2м 61 – 3	92.5
M11+M12+M21+M22+M23 +M24+M41+M42+M43+M51+M52	5м 24 – 20 3м 43 -9 3 м 51 – 9	38
Изван листе	10м 49 – 10	10

3.3 ПРИКАЗ НАЈВАЖНИЈИХ РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ПОСЛЕ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

Књигу **Србија у лавиринтима транзиције**, Зоран Стојиљковић, објавио је 2011. године у издању Службеног гласника. Књига представља круну Стојиљковићевог претходног готово дводеценијског бављења концептима, моделима и ефектима транзиционих промена у "тешким" посткомунистичким друштвима, анализираних на примеру двоструке и двоетапне трансформације државе и друштва у Србији и екс - Југославији. У дванаест презентираних огледа и на укупно 493 странице основног текста, Стојиљковић своју анализу смешта у широки проблемски круг који обухвата, у ослому на интерпретативни модел левка, односно полазећи од студија најширих, компаративно анализираних кључних појмова попут конфликта и друштвених промена, преко хронолошки анализираних глобалних тенденција унутар криза и промена у Србији "на размеђи векова", до посебних студија социјалних расцепа и политичких подела, синдиката и социјалног дијалога или процеса (не)успешних приватизација.

У првом уводном огледу разматра се теорија друштвених конфликта, односно кључна релација између конфликта и друштвених промена. Посебно значајан и иновативан је покушај да се стратегије актера конфликта и њихова логика и динамика интерпретирају из угла пропитивања могућности за њихову институционализацију и регулацију. У фокусу истраживања су системски политички конфликти - кризе, ратови и револуције, као и обрасци њихове интерпретације од класичних, попут марксизма, функционализма и системске теорије, преко различитих приступа унутар теорије модернизације до постмодернистичког наратива и глобализацијске парадигме. Наредна два огледа Србија на размеђи векова и Србија на путу од изборног ауторитаризма до консолидоване демократије, представљају примену методске апаратуре на конфликтну арену Србије на прелазу из 20 у 21 век. Србију крајем 20 века Стојиљковић анализира као парадигматичан пример деформисане транзиције у ратном окружењу.

Разлоге, ризике и трошкове конфликта на почетку трећег миленија, након избијања планетарне кризе 2008. године, види у њиховим структуралним основама, односно у кључним социјалним расцепима и идентитетским поделама и разликама од којих су предмет анализе национални политички пројекти, и моћи и подела на добитнике и губитнике транзиције. Оглед о социјалном капиталу представља полазну прегледну студију на тему којом ће се колега Стојиљковић наставити да системски бави у наредним годинама.

Посебно инспиративним се чини његова "мапа" разлога неповерења грађана у политичке актере и смисао и ефекте сопственог политичког и цивилног активизма. Оглед посвећен проблематизовању релације између социјалних расцепа и линија политичких подела фокусиран је на пропитивање разлога присутне слабе корелације између социјалне идентификације, прихватања сета вредности и партијске идентификације грађанки и грађана Србије. Оглед о карактеру и функцијама државе фокусиран је на проблем обима и граница социјалне државе и спорове и аргументацијске основе које у том спору користе социјалдемократе, на једној и поборници неолибералне позиције, на другој страни. Наредна три огледа - Анализа и истраживања корупције, Политика и новац и Приватизација као игра интереса и моћи практички најављују Стојиљковићево темељно истраживање сложеног и амбивалентног феномена системске, политичке корупције као кључног облика социјалне и политичке патологије.

Наредни, једанаести оглед - Социјални дијалог и партиципативна демократија, представља на ширим компаративним увидима засновану, и на практичним искуствима утемељену и емпиријски аргументовану, анализу (не)успешног развоја праксе социјалног дијалога у Србији. Предмет посебних анализа су и сиромаштво, друштвена солидарност и подршка и, посебно, акутни проблем високе и стагнантне незапослености.

Последњи, дванаести оглед посвећен синдикатима и "индустријској демократији" садржи анализу настанка и развоја синдиката, критичко разматрање стратегија и метода синдикалног деловања, као и критички пресек синдикалне и друштвене сцене Србије пре и након промена из октобра 2000-те. Део посвећен синдикатима у Србији представља својеврсно посматрање са учествовањем, имајући у виду ауторово ангажовање у синдикалном покрету.

Зоран Стојиљковић свакако спада у рад ретких истраживача који проблеме конфликта, транзиционих промена и улоге и потенцијала дијалога социјалних партнера пропитује из угла развоја претпоставки за стабилизовање и консолидовање демократије и стварање најширег социјалног консензуса.

Домете у анализи релације државе и демократије, уз фокус на проблем корупције и формулисања делатних антикоруптивних стратегија најбоље илуструје књига **Држава и корупција**, објављена 2013. године у издању Чигоја штампе. На укупно 394 стране унутар 4 поглавља посвећених савременој држави, политичким актерима у процесу политичког одлучивања, путевима и странпутицама транзиције у Србији и корупцији и антикоруптивним стратегијама Стојиљковић заправо разматра узроке и појавне облике системске корупције у њиховим везама са најширим социјалним, политичкоинституционалним и политичкокултурним детерминантама и корелатима. У огледу Савремена држава, на 70 страна, разматрају се посебно, поред генеалогije и структуре државе, проблеми "грађења" државе, пре свега њеног пожељног и развојно одрживог обима функција, као и развоја и контроверзи око социјалне државе, укључив анализу њених различитих модела и пракси. У средишту

анализе су посебно европски социјални модел/модел и актуелна, кризом потенцирана дилема о перспективама социјалне државе- њеној агонији, демонтажи или реструктурирању унутар друштва благостања. Стојиљковић закључује да је данас социјална држава у глобализацијском оквиру и кључу могућа тек као микс локалних, националних и ширих регионалних иницијатива, институција и пракси. Саставни део анализе контроверзи око државе представља анализа Србије као слабе и недовршене државе и друштва и предлози за реформу улоге државе у процесу демократске трансформације земаља у транзицији. Студиј политичких процеса а онда и политичких актера и институција, фокусира се на парламент и његову законодавну, изборну, представничку, комуникацијску и , посебно, контролну улогу. Предмет посебне студије чини улога парламента и посланичких група у процесу доношења антикоруптивног законодавства. У завршном делу Корупција и антикоруптивне стратегије на 140 страна аутор настоји да детектује природу корупције повезујући анализу сложене мапе њених појавних облика, нивоа манифестовања, врсти и актера са увидом у њене мотиве и шире системске и културолошке узроке. У ослоу на емпиријска истраживања, посебно она вршена на екс-југословенском простору, узроци корупције се групишу у четири доминантне групе разлога : опште сиромаштво и резултирајуће ниске плате државних службеника; морална криза и несавршена, корупцији склона људска природа; политички систем, пре свега лоше законодавство, односно стање безакоња и нефункционисање правне државе , као и неефикасност судова и недостатак јасне административне процедуре као допунска група разлога. Суштина сваке ефективне антикоруптивне стратегије види се у стварању простора и шанси да се корупција учини неприхватљивом , али и неисплативом , односно у пракси редуковања монопола и дискреционих овлашћења уз истовремено увећање моралне , политичке и кривичне одговорности.

Колега Стојиљковић је приредио и написао две трећине текстова за уџбеник **Политичка социологија савременог друштва** (Завод за издавање уџбеника и наставних средстава, 2014. године 608 страна), први те врсте након више од три ипо деценије од издавања првог уџбеника политичке социологије у нас, у редакцији професора Радоса Смиљковића и Мирослава Печујлића. Уџбеник је структуриран у дванаест тематских поглавља редоследом у коме се иде од ширих ка ужим проблемским целинама, односно од обликујућих процеса ка институционалним и ванституционалним социјалним и политичким актерима. Стојиљковић је аутор текстова за 9 поглавља, а са по једним текстом присутан је у још два поглавља. Прва три “ процесна “ поглавља посвећена су глобализацији и транзицији, као и самом процесу - фазама, (цивилним и политичким) актерима, средствима, попут лобирања, и ефектима, политичког одлучивања. Притом, Зоран Стојиљковић припада оном кругу аутора који транзицију ауторитарних, посткомунистичких у демократске, компетитивне поретке виде тек као део глобалног процеса транзије од (националног) организованог или социјалног, ка дезорганизовањем, неолибералном и глобализованом капитализму. Овај кључни процес, који се у последње четири деценије све убрзаније одвија пред нашим очима, се са актуелном кризом, од 2008.године, налази на својој одлучној раскрсници.

И последња два поглавља су “ процесна” – посвећена су изборном процесу као најважнијем и “ најскупљем” политичком процесу, самим тим што су изборни улози и највећи политички улози и ризици , јер је у њима у игри сама позиција власти и све оно што она нуди. Притом су у фокусу анализе изборне стратегије и коалиције политичких актера, али и изборно понашање бирача – покушај одговора на сложено питање: зашто гласају , како гласају, ако уопште и гласају? У седам “ актерских “ поглавља , једно поглавље посвећено је социјалном и политичком капиталу грађанки и грађана. У

фокусу анализе су политичке димензије социјалног капитала – колективни идентитети, социјалне мреже, политичко (не)поверење и социјална и политичка партиципација “обичних” грађанки и грађана. Два поглавља су посвећена организацијама цивилног друштва, односно новим друштвеним покретима и једном “старом” – синдикалном покрету. У фокусу анализе је динамика друштвених промена, прецизније њихова (не)способност произвођења ненасилних друштвених промена. Кључно место, и чак четири тематска поглавља су у овом уџбенику добиле политичке партије што је, имајући у виду како Стојиљковићево познавање партија и партијских система, тако и њихову ефективну улогу и моћ у модерним политичким режимима, и логичан, чак неизбежан избор. Притом, је по једно поглавље посвећено : (1) односу партија и демократије – (не)демократским екстерним учинцима, као и ограничењима интерне, унутарпартијске демократије, (2) кључним партијским идеолошким фамилијама, (3) партијским системима - динамици њихових промена и факторима који их условљавају. Посебан предмет разматрања су партијска сцена и систем Србије, пре свега логика и динамика њихових промена. Посебну новину у односу на тематику ранијих радова аутора представљају текстови о грађанској непослушности и ненасилним променама и антикорпоративном покрету као "покрету покрета" који функционише на глобалној равни.

Поред објављених књига и приређеног уџбеника, својим обимом (преко 20 страна) и значајем и истраживачким донетима, односно настојањем да се раније присутни тематски оквир прошири и продуби, истакли бисмо још 11 радова ситуираних унутар пет тематских поља карактеристичних и препознатљивих за колегу Стојиљковића.

У пољу политичких идеологија посебно је вредна његова студија **Политичке фамилије у Европском парламенту**, у којој се на 150 страна, прво у уводном делу одређују основни концепти партија, партијских система и идеологија. Следи затим сажети и критички преглед кључних политичких идеологија. Централни део анализе чине избори за Европски парламент(ЕП) и програмски оквир и понуда седам наднационалних политичких групација - " фамилија" образованих у ЕП. Студија поред сазнајне има и велику информативну и едукацијску вредност јер је писана прегледно и јасним и концизним стилем.

Стојиљковић се у пољу политичких покрета и идеологија континуирано већ бави социјалдемократијом. Посебно је у то погледу значајан његов текст **Левица у Србији: недостајуће претпоставке**, објављен у зборнику Левица у посткризном контексту, чији је колега Стојиљковић уредник. Оглед доноси сажет проблемски приступ одређењу природе, пете по реду, актуелне кризе и преиспитивања унутар савремене социјалдемократије, простора, шанси и ограничења за социјалдемократију у земљама у транзицији, као и преглед социјалдемократског наслеђа и актуелних политичких и социјалних актера који у Србији претендују на социјалдемократски префикс и статус. Колега Стојиљковић констатује да су, на другој страни, у бирачком телу раширене али дифузне социјалдемократске вредности, измешане са наносима национализма и етатизма, тек потенцијална основа на којој се може градити широка коалиција политичких, али и социјалних актера опредељених за демократско и социјално правично друштво.

Истом проблемском кругу припада и текст **Социјалдемократија у Србији : изазови и могућности**, који је Стојиљковић са Ивицом Младеновићем објавио у часопису Српска политичка мисао. Кључни закључак анализе је да је социјално либерална позиција фрагментирана а да на политичком простору Србије нема значајне позиције алтерглобалистичке левице. Текст је објављен у Француској, у часопису

фондације Жан Жорес под насловом : **La social-democratie serbe en transition. Regard de la periferie.**

Веома значајном сматрамо настојање Стојиљковића да се паралелно са политичким идеологијама бави и политичком димензијом социјалног капитала грађана као и њиховом политичкокултурном матрицом. У овом тематском пољу истичемо значај и домете два рада. У раду *Political Capital and Identities of Serbian Citizens*, објављеном 2013.године у зборнику *US and THEM: Symbolic Divisions in Western Balkan Societies*, колега Стојиљковић констатује да грађане Србије карактерише ограничен приступ политичком капиталу и моћи, доминантан поданички и ауторитарни политички менталитет и стил, као и редуковано разумевање и прихватање демократије као вођене демократије, односно меки патернализам и подложност популизму у свим његовим варијантама од национал-популизма до класичног "политичарског" популизма базираног на критици отуђености и корумпираности претходне политичке гарнитуре. У огледу **Политичко поверење**, објављеном, 2014.године, у Око избора 19, Стојиљковић полази од става да су: (1) поверење у политичке и цивилне институције и актере, (2) способност политичког и идеолошког оријентисања и опредељења и (3) цивилни и политички активизам у оснажујућој, директно пропорционалној вези. Она је посебно изражена у својој негативној димензији - ако нема поверења, као ни способности самопозиционирања на цивилном и политичком пољу, по правилу изостаје и ангажман.

У том контексту, раст или пад политичке и идеолошке идентификације има за последицу, али је истовремено и израз увећаног или смањеног поверења и активизма. У овом методском оквиру, разлоге појави истовремене ниске политичке идентификације, поверења и (аутономног) активизма, осим „вишка историје“ и „успешног“ хода из кризе у кризу, треба по Стојиљковићу тражити у чињеници да у државама попут Србије са неизграђеним цивилним друштвом - „асоцијационом пустаром“ (Офе) и slabим институцијама, елите делују под мањим ограничењима и лабавијим правилима игре. „Кривац“ је, даље, и снажно наслеђе политичког персонализма који је врло присутан у Србији. Бирачи у Србији као да су у перманентној потрази за лидером у кога ће учитати своје поверење и на кога ће пренети одговорност. То истовремено ствара велику изборну волатилност и нестабилност партијског система. Персонализација политике је тако и производ и узрок неинституционализованог партијског система, у којем имамо претежно лидерске странке. Слаба социјална укорењеност странака доводи даље до тога да се бирачи често окрећу ономе ко вештије упакује изборна обећања, са основном формулом „што више то боље“.

Социјални дијалог, монографија у обиму од 80 страна представља најобимније и најамбициозније бављење колеге Стојиљковића институционалним оквиром и праксом социјалног дијалога у Србији, који он и практично познаје па се његово истраживање може окарактерисати и као посматрање са учествовањем. Студија је подељена на три уже тематске целине. Прва је везана за улогу социјалног дијалога у консолидовању демократије. Друга се бави утврђивањем разлога прескромних учинака социјалног дијалога у Србији који он види, пре свега у неравнотежи моћи његових учесника, уз додатно оптерећење које чини економска и социјална криза. Трећи део је посвећен је будућности социјалног дијалога, односно критичком разматрању изазова и шанси за толерантнији, емпатичнији и делотворнији социјални дијалог.

У пољу анализе цивилног друштва и синдиката и њихове релације са политиком посебно значајним и методски подстицајним сматрамо три рада колеге Стојиљковића. Текст **Јавне политике у изборној понуди**, садржан у монографији о изборима 2014. године у Србији, као и онима за Европски парламент, представља круну досадашњег

ауторовог напора око методског успостављања одговарајућих образаца, техника и инструмената анализе и разликовања изборне понуде и касније владавинске праксе. Ради се и о паралелном утврђивању сложеног међудејства бројних екстерних и интерних фактора који утичу на веће или мање неподударање између датих изборних обећања и ефеката владавине одређене политичке групације.

Оглед **Партнерством до демократских промена**, објављен у зборнику Синдикати и медији из 2012. године представља редак пример покушаја да се на теоријски релевантан начин и кроз анализу емпиријске грађе критички размотре стратегије утицаја цивилног друштва, посебно синдиката на поље политике и политичких институција. Колега разликује и анализира 4 стратешке активности : дијалошку и преговарачку, која се развија инутар института бипартитног и трипартитног и мултипартитног социјалног дијалога, конфликтну, чије основне облике представљају штрајкови и шири социјални протести, стратегију заговарања и лобирања окренуту ка медијима и цивилном друштву и политичку стратегију усмерену на страначку политичку и изборну понуду. Основни закључак чини и емпиријски поткрепљен став да ОЦД и синдикати као слабији актер у односу на политичке институције, морају показати високо умеће умрежавања и оптималног коришћења различитих стратегија и тактика, укључив и међународну помоћ и подршку, ако желе да надокнаде стратешку предност бизниса и власти на сваком од појединачних поља економске и политичке конкуренције.

Оглед **Алиса у земљи чуда : Синдикати у минском пољу политике**, објављен у зборнику радова чији је Стојиљковић коуредник, представља, на основу претходно успостављеног обрасца анализе односа синдиката и политичких актера, минуциозну анализу карактера односа синдиката и странака у Србији. Анализа фрагментиране партијске и синдикалне сцене показује наиме да уз по 2-3 “велика” фигурира и десетине играча са ограниченим утицајем који, захваљујући правилима синдикалне и политичке игре, ипак имају знатан уцењивачки потенцијал. На политичком тржишту на страни понуде и тражње нашли су се (преко) бројни актери – партије и синдикати који не уживају кредибилитет и поверење грађана и од којих тек по неколико њих има релевантан утицај и преговарачки потенцијал. Само однос снага у коме и тек неколико десетина хиљада гласова на изборима, односно пар посланичких гласова у парламенту омогућује стицање или губитак власти чини “ занимљивим” и остале мале играче. Последишно, налази о ниском степену поверења које грађани исказују према партијама и синдикатима су више него добра илустрација.

У пољу анализе партија и избора посебно би издвојили два истраживачка подухвата који представљају новост у кандидатовом иначе дугом и богатом бављењу партијама и изборима. Монографија **Избори у Црној Гори : бирачи у лавиринтима политике**, опремљена богатим прилозима и прегледима партијских и коалиционих програмских изборних платформи и остварених изборних резултата, у првом реду представља сажету интерпретацију нормативног оквира, социјалних, политичкокултурних и организацијских карактеристика, као и саме структуре партијског система и кључних линија политичко-идеолошких подела у Црној Гори. Као кључну карактеристику партијског система и политичког живота у Црној Гори, Стојиљковић истиче Сарторијев модел периферних политичких заокрета по коме у одређеној земљи долази и до кључних промена а да се не мења кључна странка власти која политичке заокрете прави тако да остаје увек у зони политичког маинстреама. Аналогично са позориштем, Стојиљковић сматра да су на политичкој сцени улоге подељене на : солисте- релевантне политичке странке, посебно њихове лидере; епизодисте - све остале политичке и цивилне актере; статисте и посматраче- грађане који осцилирају између летаргије, половичне заинтересованости и повремених

еруптивног ускакања на политичку сцену и шаптаче, односно "вето-играче"-кључне лоби групе и представнике међународних организација који иза сцене покушавају да преусмере политичке догађаје.

Оглед **Методске основе и резултати истраживања програмских позиција и унутарстраначких односа у Србији**, коауторски је рад кандидата са др Душаном Спасојевићем који је објављен 2013. године као методски увод и закључна разматрања у књизи Недемократско редизајнирање политичких партија у Србији. Аутори су уредили зборник радова у коме су под њиховим усмеравањем студенти основних и мастер студија урадили програмске и организацијске профиле 17 релевантних политичких актера у Србији. По суду аутора кључну промену у основни правац и динамику политичког разврставања и такмичења унео је расцеп међу радикалима и прелазак СНС у проевропски политички маинстреам, као и њихов долазак на власт 2012. године, потврђен и ојачан на изборима из 2014. године. У погледу доминантних тек формално демократских интерних односа ради се пре свега о „разорној смеши“ и синергетском деловању политичким наслеђем формираног доминантног ауторитарног обрасца обожавања и/или подилажења вођама, ослоњеног на клијентелистичке везе раширене и ојачане унутар партократског поретка. У „страсној“ вези између лидера и вођства, на једној, и нижих партијских ешалона, посебно у странкама на власти, на другој страни, има по ауторима очито обостране калкулације и очекиване добити. Постизборни политички прелетачи су можда најбољи пример и потврда изнете тезе. Наредни, коњукуртни разлог чини релативна младост компетитивног партијског система у Србији и њоме условљена чињеница да су, уз малобројне изузетке и данас на челу партија њихови лидери оснивачи или њихови најближи сарадници. Лидери и ужи руководећи прстен око њих странку доживљавају као „шефово чедо и креацију“, а за присталице-фанове вођа је синоним за странку и основ идентификовања са њом.

Најзад, у области истраживања политичке патологије највреднијим сматрамо оглед **Политичка корупција и слаба држава**, објављен у часопису Филозофија и друштво. Кључни ауторов полазни став је да, посебно за транзициона друштва, важи правило о директно пропорционалној релацији корупције, посебно оне системске – политичке и слабе и заробљене, партократске државе. Политичка корупција и слаба држава су у синергетском односу, односно представљају два лица исте медаље. По Стојиљковићу, за разлику од „ситне“, свакодневне, под системском, политичком корупцијом подразумевамо праксу злоупотребе јавних овлашћења - поверене власти, у приватне, или уже групне сврхе, коју актери политике врше у циљу увећања моћи и богатства. Тиме је политички живот фокусиран на трагање за рентом (рент сеекинг) а не на развојене и регулаторне активности, чиме се уједно урушава демократска идеја о јавном интересу и служби политичара и службеника и њиховој одговорности бирачима. Политичка корупција има бројне своје појавне облике од свесног припремања и изгласавања дефектних и пуних „правних празнина“ закона и подзаконских аката, преко пројектовања тешко примењивих законских решења са бројним „изненађењима“ у прелазним решењима, до избегавања пореза, осигурања средстава из „црних фондова“ и нетранспарентног вођења прихода и расхода политичких странака. Омиљени метод остваривања селективних користи и размене коруптивних услуга у политици је раширена „декретоманија“, односно владавина уредбама и подзаконским актима извршне власти.

Закључујемо да у наведеним монографијама и у другим релевантним радовима Стојиљковић доследно следи четири своја основна тематска поља: (1) најшире поље анализе државе и демократије, као и релевантна "актерска" поља (2) партија и политичких идеологија, (3) цивилног друштва и (4) синдиката, индустријских односа и

социјалног дијалога, додајући му и пето поље (5) студија и истраживања корупције и ефективних антикоруптивних стратегија.

4. ОЦЕНА НАУЧНО- ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

Научно- истраживачки рад ванредног професора др Зорана Стојиљковића у раздобљу од избора у звање 2010. године био је изразито плодан и остварен је, унутар теоријских студија и учешћа у бројним емпиријским истраживањима, у више сродних области унутар политичких наука.

У бројним радовима аутор је показао мултидисциплинарни приступ, а посебно плодним се показао спој приступа преузетих из теорије конфликта, укључив теорију коалиција, са методским приступима развијеним у истраживању политичког и изборног понашања и политичког и цивилно-друштвеног организовања. Стојиљковић поседује умеће повезивања различитих нивоа анализе у кохерентну целину у којој се обиман податни емпиријски материјал смешта у шири интерпретативни оквир не остајући тек неповезана и теоријски неартикулисана пука илустрација.

У последњих неколико година Стојиљковић је дао значајан допринос и анализи, истраживању и "мерењу" корупције, као и истраживању политичке културе и политичког поверења и промовисању демократских капацитета парламента, независних тела и облика подрштљивања представничке демократије. У периоду између два избора Стојиљковић је објавио 2 монографије и уџбеник и чак још 49 радова и био коуредник 10 зборника радова. Поред уџбеника и две опсежне монографије и коауторских студија, посвећених проблемима развоја социјалног партнерства и социјалног дијалога, као и развоја социјалдемократије у Србији, карактер и структуру развијеног огледа и дужину од преко 20 страница имају и радови посвећени карактеру и функцијама савремене државе, корупцији и антикоруптивним стратегијама, улози цивилног друштва, социјалном дијалогу, политичкој партиципацији, политичким покретима и идеологијама, изборним коалицијама и условима и претпоставкама стабилизовања демократије, што говори о ширини проблемског круга у коме се аутор креће. Аутор је објавио и 3 рада на енглеском језику, а 5 радова му је објављено изван Србије.

Изразито је развијено и кандидатово ангажовање у организацији и реализацији истраживања везаних за политичку и цивилно-друштвену сцену, улогу и подизање капацитета парламента, истраживање и мерење корупције док је када се ради о истраживањима социјалног дијалога и синдиката, он, заједно са Срећком Михаиловићем, неспорно један од наших ретких релевантних истраживача.

Стојиљковић је и један од покретача студија партија и избора, као и последипломских и специјалистичких студија цивилних и политичких стратегија промена.

Научна и истраживачка компетентност кандидата се огледа и у чињеници да укупне вредности коефицијената компетентности за Зорана Стојиљковића значајно превазилазе минималне услове предвиђене законом за избор у звање редовног професора.

5. ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА У ОБЕЗБЕЂИВАЊУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА

Зоран Стојиљковић је један од најангажованијих наставника у раду са студентима

и млађим колегама о чему најбоље сведочи чињеница да је од избора у звање ванредног професора био ментор за израду 7 докторских теза, 4 магистарска и 20 мастер радова што најбоље говори у прилог оцени да се ради о наставнику који има наглашену склоност и способност за вођење и усмеравање студената и млађих колега.

Проблемски, докторске тезе кандидата којима је Стојиљковић био ментор кретале су се у оквиру разматрања теоријских приступа у савременој политичкој социологији (Душан Спасојевић), развоју образовања и социјалног и политичког капитала грађана (Бориша Априћковић), постконфликтном развоју и креирању институционалног дизајна на просторима БиХ (Владе Симовић) и Хрватске (Бранислав Шутић), политичко-идеолошким оријентацијама и страначким преференцијама у Војводини и Србији (Јасминка Дулић) и Црној Гори (Андрија Петковић), као и стратегијама деловања синдиката у глобализацијском оквиру и кључу (Драгана Петковић-Гајић). Чак четворо од седам кандидата одбраном доктората стекло је основ за избор у наставничка звања на универзитетима у Србији и региону.

Када је о магистарским и мастер радовима реч, тематски оквир је обухватио и радове из области антикоруптивних јавних политика, контроле финансирања политичких активности, стратегија ненасилног деловања, управљања конфликтима чиме је колега Стојиљковић допринео стварању претпоставки за научну анализу релативно нових и код нас недовољно истражених политичких феномена и институција, попут независних државних органа.

6.ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА ПЕДАГОШКОГ РАДА

Кандидат Стојиљковић ради у настави већ 32 године и важи за једног од најпопуларнијих и истовремено високо вреднованих наставника, који је у настави почео од полазног нивоа асистента приправника. Најбољу потврду ове оцене представљају и високе оцене (4,3 - 4,7) које кандидат редовно добија на евалуацијама на предметима на којима учествује у извођењу наставе на основним и последипломским и докторским студијама. Поред атрактивности предмета и практичне употребљивости знања стечених у политсоциолошким дисциплинама извесно је и да педагошки квалитети и знања Стојиљковића и колега ангажованих на групи предмета доприносе великом интересу студената за последипломске студије из области политичке аналитике и студија друштвених покрета и промена, као и докторске студије партија, избора и цивилног друштва. Као веома важну истичемо чињеницу да је колега Стојиљковић у рад на зборницима везаним за програмске идентитете и унутрашњу организацију и финансирање политичких актера укључио и студенте основних и мастер студија којима су то били и први објављени радови.

Педагошке способности и умеће комуницирања су и разлог ангажовања Стојиљковића у бројним облицима едукације и акционог тренинга који организују политичке институције, пре свега Скупштина републике Србије, политичке фондације, НВО и синдикати.

7. ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ДРУШТВЕНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Активност др Зорана Стојиљковића у раду Одбора Агенције за борбу против

корупције, синдиката Независност, Европског покрета у Србији, Цесида и бројних домаћих и иностраних НВО и политичких фондација, као и његово ангажовање у Председништву удружења за политичке науке Србије омогућили су му да учествује у организацији бројних научних и стручних скупова и конференција и реализацији бројних емпиријских истраживања.

У периоду од избора у звање ванредног професора Зоран Стојиљковић је ангажован и у извођењу наставе на Факултету политичких наука у Подгорици, где је и учествовањем у истраживањима политичког живота и објављивањем текстова допринео афирмацији критичке "београдске" политиколошке школе.

Кандидат је, заједно са Срећком Михаиловићем, покретач Центра за синдикализам који је објавио три студије везане за синдикате, медије, политику и индустријске односе, више емпиријских истраживања - "синдикалних барометара" и иницирао и програмски профилирао Школу социјалног дијалога.

У организацији фондације Фридрих Еберт (ФЕС) кандидат је, у периоду 2011-2014 година, учествовао у припреми и организацији скупова о изазовима и "лабиринтима", транзиционих промена, развоју псефологије- науке о изборном понашању грађана, као и у припреми и објављивању резултата скупова о програмском идентитету и вредностима политичких странака, пре свега социјалдемократије.

У сарадњи Центра за демократију факултета, са фондацијом Конрад Аденауер (КАС) кандидат је са групом сарадника утемељио истраживања јавних политика у изборној понуди, као и континуирану праксу анализе изборних манифеста и политичког груписања у Европском парламенту.

Веома је важна и сарадња кандидата и Центра за демократију факултета са Скупштином Србије и УНДП, која је резултирала публикавањем зборника радова, курсевима за иновацију знања и формирањем Националног огранка ГОРАС- дела интернационалне мреже посланица и посланика посвећених борби за редуковање корупције.

Поред активности и рада на факултету, за академску и ширу друштвену заједницу од значаја је и кандидатова активност у Цесиду, како у извођењу емпиријских истраживања и изборних сондажа, тако и у пројектима, скуповима и активностима везаним за реформу политичког и изборног законодавства.

Стечена репутација је била и основ за укључивање кандидата у рад радних група за измену закона из области изборног законодавства, као и у доношењу закона о политичким странкама. Тренутно, кандидат је, као представник Агенције за борбу против корупције, члан уже радне групе за израду закона о финансирању политичких активности и изборних кампања.

У медијима и широј друштвеној заједници, Стојиљковић је присутан и као политички аналитичар и аутор бројних критичких натписа и изјава, које полазе од ауторовог залагања за "подруштвљавање" представничке и увођење облика шире партиципативне демократије, као и увећање социјалног капитала грађана.

ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ

Комисија је на основу приложених радова др Зорана Стојиљковића оценила да је кандидат после избора у звање ванредног професора написао бројне и значајне научне радове који су у великој мери интердисциплинарни по свом карактеру и обухватају области политичке социологије, теорије политичког и цивилног организовања и конфликтологије. У погледу квантификације радова комисија је констатовала да

коефицијент компетентности кандидата у великој мери надмашује прописани минимум за стицање звања редовног професора на Универзитету у Београду. Полазећи од ових чињеница Комисија је закључила да кандидат ванредни професор Зоран Стојиљковић у погледу научног доприноса према критеријумима Универзитета у Београду у потпуности задовољава критерије за избор у звање редовног професора. Комисија сматра и да кандидат има изразити педагошки дар и квалитете које је потврдио како у настави на факултету, тако и на одржаним предавањима и учешћу на расправама у земљи и иностранству. Потврду изразитог педагошког дара и способности чине, пре свега, високе оцене у евалуацијама његових предавања. Најзад, Комисија истиче и изразити истраживачки нерв и активизам кандидата у промоцији критичке друштвене мисли и демократских вредности исказан у организацији бројних семинара и научних и стручних скупова, чиме је дао и не мали допринос академској и широј заједници.

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу презентираних чињеница Комисија има задовољство да предложи Изборном Већу Факултета политичких наука у Београду да изабере ван.проф.др Зорана Стојиљковића у звање редовног професора за научну област политиколошко - социолошке студије.

Београд, 16. 04. 2015.

Чланови комисије

проф.др Радош Смиљковић

проф.др Чедомир Чупић

проф.др Вукашин Павловић